

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-84/15-5

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Mire Kovačić, predsjednice vijeća, mr.sc. Ivica Kujundžića i Eveline Čolović Tomić, članova vijeća, te više sudske savjetnice Marine Zagorec, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja J. K., N., protiv tuženika Povjerenika za informiranje, Zagreb, radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 3. rujna 2015.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja tuženika Povjerenika za informiranje, klasa: UP/II-008-07/15-01/26, urbroj: 401-01/04-15-02 od 4. svibnja 2015., te nalaganje prvostupanjskom nadležnom tijelu da tužitelju omogućiti uvid i preslike tražene informacije.

Obrazloženje

Osporavanim rješenjem tuženika Povjerenika za informiranje od 4. svibnja 2015., odbijena je žalba tužitelja izjavljena protiv rješenja Ureda državne uprave u O.-b. ž., klasa: UP/I-008-01/14-01/45, urbroj: 2158-5-15-4 od 2. siječnja 2015., kojim je odbijen zahtjev tužitelja za ostvarivanje prava na informaciju.

U tužbi tužitelj u bitnome navodi da je postupak u predmetnoj upravnoj stvari vođen temeljem Zakona o pravu na pristup informacijama, poziva se na članak 35. stavak 3., članak 25., članak 23. te članak 15. istog Zakona koje i citira. Smatra da je diskriminiran odlukom Povjerenice kao državljanin S.. Navodi da je Povjerenica provodila test razmjernosti i javnog interesa pa je sukladno članku 25. navedenog Zakona bila dužna donjeti odluku u roku od 60 dana od dana predaje uredne žalbe. Smatra da je žalba riješena protekom roka iz članka 25. Zakona o pravu na pristup informacija pa se time sukladno članku 102. Zakona o općem upravnom postupku ima smatrati da je žalba usvojena u cjelosti. Ističe da je informacija da su se M. i M. M. ponovno vjenčali javna jer je objavljena u odluci Ustavnog suda Republike Hrvatske od 29. siječnja 2014., broj: U-III-3022/11, koju odluku je primio kao punomoćnik MK. Poziva se na Zakon o državnim maticama, navodi da je njegova supruga M. K. zatražila u veljači 2015. godine razvod braka, da ona želi uništiti obitelj te želi starateljstvo nad mld sinom. Smatra da je dokazao pravni interes za traženu informaciju iako mu supruga ne želi dati punomoć, spominje oduzimanje njegove poslovne sposobnosti. Ponavlja da je dokazao svoj interes za dobivanje preslike iz matice vjenčanih glede ponovnog vjenčanja M. i M. M. u cilju dokazivanja najtežih kaznenih djela pred međunarodnim

sudovima. Predlaže poništiti rješenje tuženika od 4. svibnja 2015. te naložiti Uredu državne uprave O.- b. ž. da omogući tužitelju uvid i preslik tražene informacije.

Tuženik u odgovoru na tužbu ostaje u cijelosti kod razloga navedenih u obrazloženju osporavanog rješenja te ističe da ne osporava da žalbu nije rješio u zakonom predviđenom roku ali da osporava navod iz tužbe da se u konkretnom slučaju primjenjuje odredba članka 102. stavka 1. Zakona o općem upravnom postupku ("Narodne novine" 47/09., u tekstu: ZUP). Navodi i da posebno osporava navod da je tražena informacija javna jer da se Zakon o pravu na pristup informacijama odnosi na sve fizičke i pravne osobe jednako te ukoliko bi se tužitelju omogućila tražena informacija ista bi se trebala omogućiti bilo kojoj osobi. Preslike vjerodostojnih isprava koje dokazuju ponovno vjenčanje M. i M. M. nisu informacije od javnog značaja pa iste temeljem navedenog Zakona ne bi trebale biti omogućene ni tužitelju ni bilo kojoj drugoj osobi. Ističe da je Ured državne uprave pozvao tužitelja te je na traženje Ureda da donese punomoć supruge izjavio da istu neće donjeti radi čega mu tražene informacije nisu omogućene odnosno rješavanju zahtjeva se pristupilo kao da je zahtjev podnjela bilo koja fizička ili pravna osoba. Predlaže tužbu odbiti i potvrditi osporavano rješenje.

Sud je sukladno članku 6. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine" 20/10., 143/12., 152/14., u tekstu: ZUS) dostavio odgovor tuženika tužitelju.

Kako tužitelj osporava samo primjenu prava, činjenice su nesporne, a stranke u tužbi i u odgovoru na tužbu izričito ne zahtijevaju održavanje rasprave, Sud je spor riješio bez rasprave na temelju odredbe članka 36. točke 4. ZUS-a, te utvrdio da tužbeni zahtjev nije osnovan.

Naime, iz spisa predmeta proizlazi da je tužitelj dana 15. prosinca 2014. podnio zahtjev navedenom prvostupanjskom tijelu za ostvarivanje prava na pristup informacijama kojim traži pristup matici vjenčanih i presliku svih vjerodostojnih isprava koje dokazuju ponovno vjenčanje M. i M. M. iz N.. Tužitelj je u zahtjevu naveo da tražene dokumente traži radi dokazivanja kaznenih djela pred međunarodnim sudovima jer ga se progoni u cilju izvršenja planskog genocida (zahtjev prileži spisu).

Iz zahtjeva proizlazi da je tužitelj - podnositelj zahtjeva suprug M. K. kćeri M. M. i M. M.. Tužitelj je pozvan po prvostupanjskom tijelu da donese punomoć M. K. kako bi ostvario pravo na pristup matici vjenčanih odnosno preuzimanje zahtjevom zatraženih podataka. Tužitelj se odazvao prvostupanjskom tijelu ali traženu punomoć nije imao. Naime, na zapisnik od 2. siječnja 2015. (kojeg je potpisao bez primjedbi), izjavio je da punomoć neće priložiti i neće je donjeti jer istu smatra nepotrebnom (zapisnik prileži spisu).

Člankom 44. stavkom 1. i 2. Zakona o državnim maticama ("Narodne novine" 96/93., 76/13.) propisano je da će se pravo uvida u državne matice, u nazočnosti matičara dopustiti osobi na koju se ti podaci odnose ili članovima uže obitelji ili usvojitelju odnosno skrbniku, a drugoj osobi samo kad ima za to na zakonu zasnovan pravni interes. Uvide u spise i rješenja na temelju kojih je izvršen upis u državne matice dopustit će se samo onim osobama koje imaju za to neposredan i na zakonu zasnovan pravni interes.

Prema članku 11. stavku 3. Zakona o zaštiti osobnih podataka ("Narodne novine" 103/03., 118/06., 41/08., 130/11., 106/12.-pročišćeni tekst), zabranjeno je davanje osobnih podataka na korištenje drugim primateljima za čiju obradu, odnosno korištenje nisu ovlašteni prema odredbama članka 7. i članka 8. stavka 2. ovoga Zakona te ako je svrha za koju se osobni podaci traže na korištenje suprotna odredbi članka 6. stavka 2. i 3. ovoga Zakona.

Odredbom članka 16. stavka 2. Zakona o pravu na pristup informacijama ("Narodne novine" 25/13.) propisano je da kod provođenja testa razmjernosti i javnog interesa tijelo javne vlasti dužno je utvrditi da li se pristup informaciji može ograničiti radi zaštite nekog od zaštićenih interesa iz članka 15. stavka 2. i 3. ovog Zakona, da li bi omogućavanjem pristupa traženoj informaciji u svakom pojedinom slučaju taj interes bio ozbiljno povrijeđen te da li prevladava potreba zaštite

prava na ograničenje ili javni interes. Ako prevladava javni interes u odnosu na štetu po zaštićene interese informacija će se učiniti dostupnom.

Ovaj Sud prihvaća obrazloženje tuženika da je u konkretnom slučaju, provođenjem testa razmjernosti i javnog interesa (u postupku rješavanja po žalbi) pravilno utvrđeno da nema javnog interesa da se omoguće tražene informacije, a sve radi zaštite podataka osoba. Zahtjevom tražene preslike isprava koje dokazuju ponovno vjenčanje M. i M. M. nisu informacije od javnog interesa, imajući pri tom na umu članak 44. Zakon o državnim maticama u vezi članka 11. stavak 3. Zakona o zaštiti osobnih podataka.

Naime cilj Zakona o pravu na pristup informacijama je omogućiti i osigurati ostvarivanje Ustavom Republike Hrvatske zajamčenog prava na pristup informacijama kao i na ponovu uporabu informacija fizičkim i pravnim osobama putem otvorenosti i javnosti djelovanja tijela javne vlasti (članak 3. toga Zakona). Korisnik prava na pristup informacijama i ponovnu uporabu informacija je svaka domaća ili strana fizička i pravna osoba (članak 5. stavak 1. točka 1. Zakona). Člankom 9. Zakona o pravu na pristup informacijama propisano je da korisnik koji raspolaže informacijom sukladno ovom Zakonu, ima pravo tu informaciju javno iznositi.

Na temelju svega navedenog te citiranih zakonski odredbi, pravilno je u postupku utvrđeno da bi omogućavanjem pristupa traženoj informaciji zaštićeni interes bio ozbiljno povrijeđen, da prevladava potreba zaštite prava na ograničenje te je zahtjev tužitelja odbijen na temelju članka 23. stavka 5. točke 2. Zakona o pravu na pristup informacijama u vezi sa člankom 15. istoga Zakona.

Navođenje podataka u odluci Ustavnog suda Republike Hrvatske (za koju tužitelj tvrdi da mu je dostavljena) kao činjenica za donošenje predmetne ustavnosudske odluke, nije od utjecaja, da bi se u ovom upravnom postupku zatražena informacija smatrala informacijom od javnog interesa sukladno materijalnom zakonu u postupku Zakonu o pravu na pristup informacijama.

Nadalje, iako tuženik o izjavljenoj žalbi protiv prvostupanjskog rješenja osporavano rješenje nije donio i dostavio u roku od 60 dana, kako je to propisano člankom 25. stavkom 5. Zakona o pravu na pristup informacijama, valja reći da se u ovoj situaciji ne radi o primjeni članka 102. ZUP-a, već je tužitelj imao mogućnosti, radi ne rješavanja žalbe izjavljene protiv prvostupanjskog rješenja ,postupiti po članku 22. stavku 2. točki 2. ZUS-a, kojom je propisano da se tužbom može zahtjevati donošenje pojedinačne odluke koja nije donesena u propisanom roku.

S obzirom na sve navedeno, na temelju odredbe članka 57. stavak 1. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine" 20/10., 143/12., 152/14.) odlučeno je kao u izreci.

U Zagrebu, 3. rujna 2015.

Predsjednica vijeća
Mira Kovačić, v.r.